

AZ ALKONY HŰVÖSÉN

Gável testvérek

Lázadtam ellened,
sokszor elengedtem a két kezed,
hívott mindig, mindig Feléd,
hányszor mondtam mégis: elég!

De most kérlek, hogy jöjj közel,
újra hívlak, karom átölel!
Legyünk együtt csak Te és én
az alkony hűvösén!

Gyűjtöttem ezreket...
Hiába minden, hangom is elreked.
Elfúj mindent, mindent a szél.
Csak Te maradtál, Te maradtál enyém

Forrás: www.keresztenydalok.hu